

عنوان مقاله:

معرفی چارچوبی برای ارزیابی انعطاف پذیری ساختمان های مسکونی در راستای ارتقا رضایتمندی ساکنین(نمونه موردی: خانه امیرنظام گروسی)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

سیده فرشته احسانی اسکویی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

مسکن یکی از اصلی ترین فضاهای زندگی است، بنابراین انتظار می رود در طراحی آن علاوه بر توجه به استانداردهای فیزیکی و نیازهای فیزیولوژیکی، تمایلات روحی و علایق متنوع انسانها نیز مدنظر قرار گیرد. از آنجا که هیچگاه نمیتوان به طور کامل از نوع نیازهای ساکنین اطلاع یافت یو از سوی دیگر این نیازها و خواسته ها ممکن است در طول زمان برحسب شرایط تغییر کنند، بنابراین بهترین راه حل برای حفظ رضایت ساکنین، پیش بینی امکان تغییر فضای کالبدییا نحوه استفاده از آن به وسیله کاربران است که این مهم به وسیله طراحی انعطاف پذیر ممکن می گردد. از آنجا که مفهوم انعطاف پذیری در معماری سنتی ما مخصوصا در حیطه مسکونی سابقه قابل توجهی دارد، رجوع به این آثار و بررسی نحوه تطبیق آنها با نیازها و خواسته های متغیر ساکنین خود و رمز و راز ماندگاری آنها در شرایط و دوره های مختلف می تواند راه حل های ارزنده ای برای طراحی امروز مسکن ایرانی به ما ارائه دهد. لذا برای دستیابی بدین منظور ابتدا یک سیستم ارزیابی مناسب برای فهم و تقسیم بندی جنبه های مختلف انعطاف پذیری معرفی می شود و سپس براساس این چارچوب به بررسی ویژگی های خانه امیر نظام گروسی در تبریز به عنوان یکی از نمونه های خانههای سنتی که با اصول انعطاف پذیری سازگار است، می پردازیم.

کلمات کلیدی:

مدل ارزیابی انعطاف پذیری، فضاهای چندعملکردی، زمان، خانه امیر نظام تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531757>

